

δήποτε και ἂν εἶχε σύνεσιν καὶ δεξιότητα, ἔστρεψεν ὁμως τῆς ἀναγκαίας εἰς τηλικούτων ἀγῶνα ρώμης.

Καὶ ὅτι τοῦτο κυρίως ὑπῆρξε τὸ αἷτιον τῶν συμφορῶν ὅσας ἐπήνεγκεν ἡ τῶν Οὐννων ἐπιδρομή, οὐχὶ δὲ τοῦ κράτους ἡ ἀσθένεια, μαρτυροῦσιν ἔτι τρανότερον τὰ μετ' ὀλίγον ἐπελθόντα γεγονότα. Μετὰ τεσσαράκοντα καὶ δύο ἐτῶν βασιλείαν, καθ' ἣν ὄνοματι μᾶλλον ἢ πράγματι προσέστη τοῦ κράτους ὁ Θεοδοσίος ὁ μικρός, ἀπέθανεν οὗτος τῷ 450· καὶ τότε, καθὼς προείπομεν, ἡ Πουλχερία, δίδουσα νέον τῆς συνέσεως αὐτῆς δεῖγμα, παρέλαβεν ὡς σύζυγον καὶ συνάρχοντα τὸν θρόνον Μαρκιανόν, ὅστις δὲν εἶλε μὲν ἐξ εὐπατριδῶν τὸ γένος ἀλλὰ διέπρεπεν ἐπὶ εὐσταθείᾳ χαρακτήρος, δικαιοσύνη καὶ εὐλαβείᾳ. Ἡ πρώτη τοῦ Μαρκιανοῦ πράξις ἀπέδειξε τὸ τί ἠδύνατο νὰ κατορθώσῃ ὁ βασιλεὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀποφασίν ἔχων νὰ περιστείλῃ τὰς παραλόγους τῶν βαρβάρων ἀξιώσεις. Ὁ Ἀτίλας ἐζήτησεν αὐθαδῶς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐτησίου φόρου, ὁ δὲ Μαρκιανὸς ἀπήντησεν ἀμέσως ὅτι δὲν ἔννοεῖ παντάπασι νὰ ἐξακολουθήσῃ καταβάλλον τὸν φόρον τοῦτον καὶ ὅτι, ἐὰν ὁ Ἀτίλας ἡσυχάσῃ, θέλει πέμψῃ αὐτῷ δῶρα, εἰ δὲ ἀπειλήσῃ πόλεμον, θέλει ἀντεπεξέλθει κατ' αὐτοῦ δι' ὄπλων καὶ ἀνδρῶν ἱκανῶν νὰ περιστείλωσιν ἅπασαν αὐτοῦ τὴν δύναμιν. Ὁ βασιλεὺς τῶν Οὐννων κατ' ἀρχὰς ἐξεμάνη ὑπὸ τῆς ὀργῆς, ἀλλ' ἐπὶ τέλος δὲν ἐνόμισε φρόνιμον νὰ ἐπιμείνῃ καὶ ἐπεχείρησε τὴν μεγάλην αὐτοῦ κατὰ τῆς δυτικῆς Εὐρώπης ἐκστρατείαν, καθ' ἣν ἠττήθη ἐν Γαλλίᾳ τῷ 451 ὑπὸ τοῦ γενναίου Ἀετίου ἀποθανῶν δὲ τῷ 453 ἀπῆλλαξε τὸ ἀνατολικὸν κράτος παντὸς ἀπὸ τοῦ μέρους τούτου κινδύνου. Ὁ Μαρκιανὸς ὠφελήθη ἐκ τούτου ἵνα ἐπανορθώσῃ πολλὰ τῶν σφαλμάτων τῆς προηγουμένης βασιλείας. Περιέστειλε τὸ ὀλέθριον τῶν εὐνούχων κράτος, τιμαρῆσας πρὸ πάντων τὸν Χρυσάφιον, ὅστις εἶχε παρασύρει τὸν ἀσθενῆ Θεοδοσίον εἰς τισαύτας ἀνομίας. Περιέστειλεν, ὡς ἐλάβομεν ἤδη ἀφορμὴν νὰ προεκθέσωμεν, τὰς αἱρέσεις τοῦ Νεστορίου καὶ τοῦ Εὐτυχοῦς. Περίωρισε τὸ καθ' ἑαυτὸν τὴν ἐπικρατήσασαν ἀγοροπωλησίαν τῶν δημοσίων λειτουργημάτων καὶ τὴν ἐντεῦθεν ἀτιμώρητον ἐπὶ πολὺ διαμείναςαν δωροδοκίαν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κράτους. Ἀπῆλλαξε τὰς ἐπαρχίας πολλῶν καθυστερούντων φόρων καὶ ἀποθαινῶν τῷ 457 κατέλιπεν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον μέγα χρηματικὸν περισσεύμα. Ἡ Πουλχερία εἶχεν ἀποβιώσει τριετίαν πρὸ αὐτοῦ· καὶ τελευτήσαντος ὀλίγον μετ' αὐτὴν τοῦ Οὐαλεντινιανοῦ Γ', ἀνεψιοῦ καὶ διαδόχου τοῦ Ὀνωρίου ἐν τῇ Δύσει, ἐξέλειπεν οὕτω τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ὁ οἶκος. Τὸ δυτικὸν κράτος ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ὑπὸ τῶν βαρβάρων κατακλυζόμενον καὶ κολοβούμενον καὶ εἰς ἀδιάκοπον σχεδὸν περιελθὸν ἀναρχίαν ἐπλησίασεν εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ, ὥστε οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ γίνῃ λόγος περὶ τῆς μέχρι Κωνσταντινουπόλεως ἐπεκτάσεως τῆς ἀρχῆς τῶν ἐφημέρων αὐτοκρατόρων, οἵτινες ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι ἐβασίλειον τότε ἐν Ρώμῃ. Ἐγένετο λοιπὸν χρεῖα νὰ προχειρισθῇ νέος ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλεὺς, αἱ δὲ περιπέτειαί τῆς ἐκλογῆς ταύτης καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς προελθούσης βασιλείας εἶναι ἀξιωμακροῦνται, διότι μαρτυροῦσι τὴν τε ἐπιρροὴν ἣν εἶχε λάβῃ ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὸ βαρβαρικὸν στοιχεῖον καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἀδιάκοπον ἀντίδρασιν τῶν ἰθαγενῶν.

Ἐν τῷ διαστήματι τῶν ἐξήκοντα ἐνιαυτῶν οἵτινες διῆλθον ἀφ' ἧς ὁ Συνέσιος διεμαρτύρετο ἐνώπιον τοῦ Ἀρκαδίου (Κεφ. Γ' βιβλ. Η') κατὰ τῆς παντοδυναμίας ἣν ἔλαβον οἱ βάρβαροι ἐν τῷ κράτει καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν συγκροτήσεως τοῦ ἀρίστου τῆς στρατιᾶς

